

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)
z 9. marca 2006*

Vo veci C-293/04,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Gerechtshof te Amsterdam (Holandsko) zo 14. júna 2004 a doručený Súdnemu dvoru 9. júla 2004, ktorý súvisí s konaním:

Beemsterboer Coldstore Services BV

proti

Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk (spravodajca), R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta a G. Arestis,

* Jazyk konania: holandčina.

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Beemsterboer Coldstore Services BV, v zastúpení: Jan van Nouhuys, advocaat,
- Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem, v zastúpení: G. Wijngaard, splnomocnený zástupca,
- holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a C. Wissels, splnomocnené zástupkyne,
- talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Albenzio, avvocato dello Stato,
- Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: X. Lewis, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci F. Tuytschaever, advokát,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 8. septembra 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 220 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „colný kódex“), ako v jeho pôvodnom znení, tak aj v znení vyplývajúcom z nariadenia (ES) č. 2700/2000 Európskeho parlamentu a Rady zo 16. novembra 2000, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 311, s. 17; Mim. vyd. 02/10, s. 239).

- 2 Tieto otázky boli podané v rámci súdneho sporu medzi obchodnou spoločnosťou *Beemsterboer Coldstore Services BV* založenou podľa holandského práva (ďalej len „*Beemsterboer*“) a *Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem* (ďalej len „*inšpekcia*“) vo veci dodatočného vybratia dovozného cla.

Právny rámec

Colný kódex

- 3 Článok 220 colného kódexu v jeho pôvodnom znení uvádza:

„1. Ak suma cla vyplývajúca z colného dlhu nebola zapísaná do účtovnej evidencie v súlade s článkami 218 a 219 alebo ak bola zapísaná do účtovnej evidencie vo výške

nižšej ako suma dlžná na základe právnych predpisov, zapíše sa suma cla, ktorá má byť vybratá alebo zostáva na vybratie do 2 dní odo dňa, kedy sa colné orgány o tejto skutočnosti dozvedeli a môžu vypočítať sumu dlžnú na základe právnych predpisov a určiť dlžníka (dodatočné zapísanie do účtovnej evidencie). Táto lehota môže byť predĺžená v súlade s článkom 219.

2. S výnimkou prípadov uvedených v článku 217, odsek 1, druhý a tretí pododsek sa dodatočné zapísanie do účtovnej evidencie nevykoná, pokiaľ:

...

b) sa suma cla dlžná podľa zákona nezapísala do účtovných dokladov v dôsledku chyby na strane colných orgánov, ktorú osoba zodpovedná za zaplatenie cla nemohla zistiť, pričom na svojej strane konala v dobrej viere a dodržala všetky ustanovenia vyplývajúce z platných právnych predpisov týkajúcich [sa] colného vyhlásenia;

...“

4 Článok 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu bol od 19. decembra 2000 zmenený nariadením č. 2700/2000 a znie takto:

„výška cla zákonne dlhovaná sa nezapísala do účtov ako výsledok chyby na strane colných orgánov, ktorú nemohla celkom zistiť osoba zodpovedná za zaplatenie, pričom táto osoba konala v dobrej viere a rešpektovala všetky

ustanovenia uvedené v platných právnych predpisoch ohľadom colných deklarácií.

Ak sa stanoví preferenčné postavenie tovaru na základe systému spolupráce medzi správami zahŕňajúcimi orgány alebo orgány tretej krajiny, vydanie osvedčenia týmito orgánmi alebo orgánmi, ak by sa ukázalo ako nesprávne, znamená chybu, ktorá sa nemohla celkom zistiť v zmysle prvého pododseku.

Vydanie nesprávneho osvedčenia neznamená chybu, ak sa toto osvedčenie zakladá na nesprávnom zaúčtovaní faktov poskytnutých vývozcom [na nesprávnom popise skutočností zo strany vývozcu — *neoficiálny preklad*], okrem prípadov, keď je zrejmé, že vydávajúce orgány alebo orgány si uvedomovali alebo si mali uvedomiť, že tovar nespĺňa podmienky uvedené na oprávnenie preferenčného zaobchádzania.

Zodpovedná osoba môže prehlásiť dobrú vieru, ak dokáže preukázať, že počas obdobia, keď sa konali príslušné obchodné operácie, venovala náležitú starostlivosť na zabezpečenie splnenia všetkých podmienok na preferenčné zaobchádzanie.

Zodpovedná osoba nesmie prehlasovať dobrú vieru, ak Európska komisia vydala varovanie v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev, v ktorom sa uvádzalo, že existujú dôvody na pochybnosti týkajúce sa správneho používania preferenčného systému prijímateľskou krajinou.“

Dohoda medzi Európskymi spoločenstvami a Estónskou republikou o liberalizácii obchodovania a vykonaní súvisiacich opatrení

- 5 Dohoda medzi Európskym spoločenstvom, Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu, Európskym spoločenstvom uhlia a ocele na jednej strane a Estónskou

republikou na strane druhej o liberalizácii obchodovania a vykonaní súvisiacich opatrení, podpísaná 18. júla 1994 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 373, s. 2, ďalej len „dohoda“ o voľnom obchode), obsahuje protokol č. 3 týkajúci sa definície pojmu „pôvodné tovary“ a metód administratívnej spolupráce, ktorý bol zmenený rozhodnutím zmiešanej komisie Európskych spoločenstiev a Estónskej republiky č. 1/97 zo 6. marca 1997 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 111, s. 1, ďalej len „protokol č. 3“).

- 6 Článok 16 ods. 1 protokolu č. 3 s nadpisom „Všeobecné ustanovenia“, obsiahnutý v hlave V, týkajúci sa dôkazu o pôvode stanovuje:

„1. Tovary pochádzajúce zo Spoločenstva požívajú výhodu z ustanovení dohody pri dovoze do Estónska, rovnako ako tovary pochádzajúce z Estónska pri dovoze do Spoločenstva pri predložení:

- a) ... osvedčenia o pohybe tovaru EUR.1, ktorého vzor je uvedený v prílohe III;

...“ [*neoficiálny preklad*]

- 7 Článok 17 predmetného protokolu s nadpisom „Postup vydania sprievodného osvedčenia EUR.1“ obsahuje odsek 3, ktorý znie:

„Vývozca požadujúci vydanie osvedčenia... EUR.1 musí byť schopný kedykoľvek na požiadanie colných orgánov krajiny vývozu, kde je vydané osvedčenie... EUR.1, predložiť všetky potrebné dokumenty preukazujúce povahu pôvodu predmetných

tovarov, ako aj splnenie všetkých ostatných podmienok uvedených týmto protokolom.“ [*neoficiálny preklad*]

- 8 Podľa článku 28 ods. 1 toho istého protokolu s nadpisom „Uchovanie dôkazov o pôvode a dôkazných dokumentov“:

„Vývozca požadujúci vydanie osvedčenia EUR.1 musí uchovávať počas najmenej troch rokov dokumenty uvádzané v článku 17 ods. 3.“ [*neoficiálny preklad*]

- 9 Článok 32 protokolu č. 3 s nadpisom „Kontrola dôkazu o pôvode“ stanovuje:

„1. Dodatočná kontrola dôkazov o pôvode je vykonávaná námatkovo, alebo zakaždým, keď colné orgány štátu dovozu majú dôvodné pochybnosti, čo sa týka pravosti týchto dokumentov, povahy pôvodu predmetných tovarov, alebo rešpektovania iných ustanovení uvádzaných týmto protokolom.

...

3. Kontrola je vykonávaná colnými orgánmi krajiny vývozu. Pre tento účel majú tieto orgány oprávnenie požadovať všetky dôkazy a vykonávať akúkoľvek kontrolu účtovníctva vývozcu alebo akúkoľvek inú kontrolu, ktorú považujú za potrebnú.“ [*neoficiálny preklad*]

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 V roku 1997 Hoogwegt International BV (ďalej len „Hoogwegt“) kúpil zásielky masla od estónskeho podniku AS Lacto Ltd (ďalej len „Lacto“). Tieto zásielky boli pri ich vstupe do Holandska deklarované zo strany Beemsterboer ako colného zástupcu konajúceho na účet Hoogwegt. Estónsko bolo uvedené ako krajina pôvodu, tovary z ktorej mali byť uvedené do voľného obehu za uplatnenia preferenčnej sadzby na základe vyššie uvedenej dohody o voľnom obchode. Na preukázanie pôvodu masla bolo ku každému colnému vyhláseniu pripojené osvedčenie EUR.1 vydané estónskymi colnými orgánmi na žiadosť Lacto.

- 11 V marci 2000, v nadväznosti na informácie o podvode týkajúcom sa masla obchodovaného medzi Európskou úniou a Estónskom, delegácia zriadená Komisiou Európskych spoločenstiev v spolupráci s vnútroštátnymi orgánmi vykonala v tejto súvislosti kontrolu.

- 12 V rámci vyšetrovania vyšlo najavo, že Lacto neuchoval pôvodné dokumenty potvrdzujúce pôvod vyvázaného masla.

- 13 Rozhodnutím zo 14. júla 2000 colná inšpekcia Tallin (Estónsko) vyhlásila osvedčenia EUR.1 za neplatné a zrušila ich. Po odvolaní Lacto podanom na estónskej colnej správe bolo rozhodnutie o zrušení predmetných osvedčení posúdené ako nezákonné z formálnych dôvodov.

14 V rozsahu, v akom nemohol byť určený pôvod masla, holandské colné orgány pristúpili k dodatočnému vybratiu cla od Beemsterboer. Pretože odvolanie, ktoré Beemsterboer podal proti oznámeniu o dodatočnom vybratí, bolo zamietnuté, Beemsterboer podal žalobu na vnútroštátny súd.

15 Za týchto okolností sa Gerechthof te Amsterdam rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Môže byť nové znenie článku 220 ods. 2 úvodu a písm. b)... [colného kódexu] uplatnené v prípade, keď colný dlh vznikol a k dodatočnému výberu cla došlo pred účinnosťou tohto ustanovenia?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, je osvedčenie EUR.1, pri ktorom nemožno zistiť, či je skutočne nesprávne, lebo pôvod tovaru, pre ktorý bolo osvedčenie vydané, nemohol byť pri následnej kontrole potvrdený, zatiaľ čo uvedenému tovaru z tohto dôvodu bolo odopreté preferenčné zaobchádzanie len z tohto dôvodu, ‚nesprávnym osvedčením‘ v zmysle nového znenia článku 220 ods. 2 úvodu a písm. b)... [colného kódexu], a ak nejde o tento prípad, môže sa subjekt, ktorý má na tom záujem, s úspechom odvolať na uvedené ustanovenie?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, kto musí dokazovať, že osvedčenie sa zakladá na nesprávnom popise skutočností zo strany vývozcu, alebo kto musí dokazovať, že orgány vydávajúce osvedčenie si uvedomovali alebo si mali uvedomiť, že tovar nespĺňa podmienky pre preferenčné zaobchádzanie?

4. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, môže sa subjekt, ktorý má na tom záujem, s úspechom odvolať na článok 220 ods. 2 úvod a písm. b)... [colného kódexu] v znení platnom do 19. decembra 2000 v prípade, že nie je možné dodatočne zistiť, či colné orgány vydali osvedčenie EUR.1, v čase keď bolo vydané, dôvodne?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 16 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora, či sa článok 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu v jeho znení vyplývajúcom z nariadenia č. 2700/2000 uplatňuje na colný dlh, ktorý vznikol a k dodatočnému vybratiu ktorého došlo pred nadobudnutím účinnosti predmetného nariadenia.
- 17 Holandská vláda, inšpekcia a talianska vláda sa domnievajú, že táto otázka si vyžaduje zápornú odpoveď. Holandská vláda sa po tom, ako pripomenula pravidlá týkajúce sa časového uplatnenia hmotnoprávných ustanovení práva Spoločenstva, domnieva, že článok 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu je štandardným hmotnoprávnym ustanovením, a vyvodzuje z toho, že nemôže mať retroaktívny účinok. Talianska vláda uvádza, že nové znenie článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu sa uplatňuje výlučne na dlhy, ktoré vznikli po 19. decembri 2000, dátume nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 2700/2000.
- 18 Komisia navrhuje odpovedať na prvú otázku kladne a pripomína, že vzhľadom na výklad dôvodov uvedený v prípravných prácach k nariadeniu č. 2700/2000,

ustanovenia, ktoré boli pripojené k článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu, smerovali k upresneniu tohto textu s cieľom skôr prehĺbiť právnu istotu, než zmeniť uvedený text. Podľa Beemsterboer nové znenie článku 220 colného kódexu predstavuje objasnenie ustanovenia existujúceho pred 19. decembrom 2000 a následne ho treba uplatňovať retroaktívne.

- 19 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa všeobecné procesné pravidlá vzťahujú na všetky spory riešené v čase nadobudnutia účinnosti týchto pravidiel [pozri rozsudky zo 6. júla 1993, *CT Control (Rotterdam)* a *JCT Benelux/Komisia*, C-121/91 a C-122/91, Zb. s. I-3873, bod 22; zo 7. septembra 1999, *De Haan*, C-61/98, Zb. s. I-5003, bod 13; zo 14. novembra 2002, *Illumitrónica*, C-251/00, Zb. s. I-10433, bod 29, a z 1. júla 2004, *Tsapalos a Diamantakis*, C-361/02 a C-362/02, Zb. s. I-6405, bod 19].
- 20 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že keďže článok 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu upravuje podmienky, za ktorých je dlžník oslobodený od dodatočnej úhrady dovozného cla v nadväznosti na chybu colných orgánov, stanovuje teda hmotnoprávne ustanovenie. Následne, predmetné ustanovenie sa nemá v zásade uplatňovať na situácie vzniknuté pred nadobudnutím jeho účinnosti.
- 21 Predsa však sa môžu hmotnoprávne predpisy Spoločenstva výnimočne vykladať ako upravujúce situácie vzniknuté pred ich nadobudnutím účinnosti, pokiaľ z ich znenia, cieľa alebo štruktúry jasne vyplýva, že takýto účinok im má byť priznaný (pozri rozsudky z 12. novembra 1981, *Salumi a i.*, 212/80 až 217/80, Zb. s. 2735, bod 9, z 15. júla 1993, *GruSa Fleisch*, C-34/92, Zb. s. I-4147, bod 22, a z 24. septembra 2002, *Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia*, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, bod 119).

- 22 Je potrebné poznamenať, že z jedenásteho odôvodnenia nariadenia č. 2700/2000 vyplýva, že zmena článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu mala za cieľ definovať pre určité prípady preferenčného zaobchádzania pojem chyby urobenej zo strany colných orgánov a dobrej viery osoby zodpovednej za platbu. Takže bez toho, že by bolo treba pristúpiť k zmene hmotného práva, má tento článok za cieľ vysvetliť vyššie uvedené pojmy, už obsiahnuté v pôvodnom znení predmetného článku 220 a už definované judikatúrou Súdneho dvora (pozri najmä rozsudky zo 14. mája 1996, Faroe Seafood a i., C-153/94 a C-204/94, Zb. s. I-2465, body 92 a 97; z 19. októbra 2000, Sommer, C-15/99, Zb. s. I-8989, body 35 až 37; uznesenie z 11. októbra 2001, Wiliam Hinton & sons, C-30/00, Zb. s. I-7511, body 68 až 73, a Illumitrónica, už citovaný, body 42 a 43).
- 23 Následne je potrebné konštatovať, že nové znenie článku 220 ods. 1 písm. b) colného kódexu má v podstate výkladovú povahu a je potrebné uplatňovať ho na situácie vzniknuté pred nadobudnutím jeho účinnosti.
- 24 Napriek tomu, takto priznaný účinok hmotnoprávneho ustanovenia nesmie poškodzovať základné zásady Spoločenstva, najmä zásady právnej istoty a legitímnej dôvery, v zmysle ktorých musí byť legislatíva Spoločenstva pre osoby jej podliehajúce jasná a predvídateľná (pozri v tomto zmysle rozsudky Salumi a i., už citovaný, bod 10; z 10. februára 1982, Bout, 21/81, Zb. s. 381, bod 13; GruSa Fleisch, už citovaný, bod 22, a z 26. apríla 2005, „Goed Wonen“, C-376/02, Zb. s. I-3445, bod 33).
- 25 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že na jednej strane z článku 1 a z dôvodovej správy návrhu nariadenia Parlamentu a Rady (ES) na zmenu

nariadenia č. 2913/92 [dokument KOM(99) 236, konečné znenie], vyplýva, že nové znenie článku 220, ods. 2 písm. b) colného kódexu smeruje k prehĺbeniu právnej istoty, vykonávajúc rozdelenie nebezpečenstva pochybností medzi dovozcom a systémom, upresňujúc povinnosti colných orgánov. Na druhej strane, ako to uvádza generálna advokátka v bode 32 svojich návrhov, nové znenie posilňuje ochranu dôvery predmetného podnikateľského subjektu v prípade chýb colných orgánov, čo sa týka preferenčného postavenia tovarov pochádzajúcich z tretích krajín.

- 26 Takže ani zásada právnej istoty, ani zásada legitímnej dôvery nebránia uplatneniu predmetného ustanovenia na situácie vzniknuté pred nadobudnutím jeho účinnosti.
- 27 Vo svetle vyššie uvedeného je potrebné na položenú otázku odpovedať, že článok 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu v jeho znení vyplývajúcom z nariadenia č. 2700/2000 sa uplatňuje na colný dlh, ktorý vznikol a k dodatočnému vybratiu ktorého došlo pred nadobudnutím účinnosti predmetného nariadenia.

O druhej otázke

- 28 Druhá otázka sa rozdeľuje na dve časti. Prvou časťou svojej otázky sa vnútroštátny súd pýta, či v prípade, ak v nadväznosti na následnú kontrolu nemôže byť pôvod tovarov, pre ktoré bolo vydané osvedčenie EUR.1, potvrdený, je toto osvedčenie „nesprávnym osvedčením“ v zmysle článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu

v jeho znení vyplývajúcom z nariadenia č. 2700/2000. Druhou časťou svojej otázky sa vnútroštátny súd pýta, či za predpokladu, že tomu tak nie je, môže sa subjekt, ktorý má na tom záujem, s úspechom odvolať na uvedené ustanovenie.

- 29 Na úvod je potrebné pripomenúť, že z ustanovení protokolu č. 3 vyplýva, že tovary pochádzajúce zo Spoločenstva alebo z Estónska požívajú výhodu preferenčného zaobchádzania, uvádzanú dohodou, pri predložení osvedčenia EUR.1, ktoré predstavuje dôkaz o tomto pôvode.
- 30 Napriek tomu je aj naďalej možné podľa článku 32 predmetného protokolu pristúpiť k následnej kontrole dôkazov o pôvode, ak colné orgány krajiny dovozu majú dôvodné pochybnosti, čo sa týka pravosti týchto dokumentov, povahy pôvodu predmetných tovarov alebo dodržania iných ustanovení uvádzaných týmto protokolom.
- 31 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že následnou kontrolou vykonanou v Lacto sa preukázalo, že Lacto neuchoval pôvodné dokumenty potvrdzujúce pôvod vyvázaného masla a že na základe dostupných údajov nebol pôvod masla, ktoré Lacto vyvážal, určený.
- 32 V tejto súvislosti Súdny dvor už konštatoval, že účelom následnej kontroly je overiť správnosť pôvodu uvádzaného v osvedčení EUR.1 vydanom skôr (rozsudky zo 7. decembra 1993, Huygen a i., C-12/92, Zb. s. I-6381, bod 16, a zo 17. júla 1997, Pascoal & Filhos, C-97/95, Zb. s. I-4209, bod 30).

- 33 Osoba zodpovedná za zaplatenie cla nemôže zakladať legitímnu dôveru v platnosť osvedčení EUR.1 na skutočnosti ich prvotného prijatia colnými orgánmi členského štátu, pretože úloha týchto orgánov v rámci prvotného prijatia vyhlásení vôbec nebráni vykonaniu následných kontrol (rozsudok *Faroe Seafood a i.*, už citovaný, bod 93).
- 34 Ak následná kontrola neumožňuje potvrdiť pôvod tovaru uvedený v osvedčení EUR.1, je potrebné prijať záver, že tento tovar je neznámeho pôvodu a že teda osvedčenie EUR.1 a preferenčná sadzba boli poskytnuté neoprávnene (rozsudky *Huygen a i.*, už citovaný, body 17 a 18, ako aj *Faroe Seafood a i.*, už citovaný, bod 16).
- 35 Za týchto okolností je potrebné odpovedať na prvú časť druhej otázky tak, že pokiaľ v nadväznosti na následnú kontrolu nemôže byť pôvod tovarov uvedených v osvedčení EUR.1 potvrdený, takéto osvedčenie sa musí v zmysle článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 2700/2000 považovať za „nesprávne osvedčenie“.
- 36 S prihliadnutím na odpoveď danú na prvú časť druhej otázky nie je potrebné odpovedať na druhú časť predmetnej otázky.

O tretej otázke

- 37 Tretia otázka sa týka výkladu článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu v jeho znení vyplývajúcom z nariadenia č. 2700/2000.

- 38 Vnútroštátny súd chce v prvom rade vedieť, komu prislúcha preukazovať, že osvedčenie EUR.1 bolo vydané na základe nesprávneho popisu skutočností zo strany vývozcu.
- 39 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že v súlade s obvyklými pravidlami rozdelenia dôkazného bremena prislúcha colným orgánom, ktoré chcú uplatňovať článok 220 ods. 2 písm. b) tretí pododsek, úvod, colného kódexu s cieľom dodatočného vybratia cla, predložiť na podporu ich tvrdení dôkaz, že vydanie nesprávnych osvedčení sa zakladá na nesprávnom popise skutočností zo strany vývozcu.
- 40 Z konštatovaní uvedených vnútroštátnym súdom v návrhu na začatie prejudiciálneho konania však vyplýva, že v danom prípade boli colné orgány zbavené možnosti preukázať, či informácie predložené na účely vydania osvedčenia EUR.1 boli správne alebo nie, pretože vývozca neuchoval dôkazné dokumenty napriek povinnosti vyplývajúcej z článku 28 ods. 1 protokolu č. 3 uchovať potrebné dokumenty preukazujúce povahu pôvodu predmetných tovarov počas najmenej troch rokov.
- 41 Podnikateľským subjektom teda v rámci ich zmluvných vzťahov prislúcha prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie sa proti nebezpečenstvu dodatočného vybratia cla (rozsudok Pascoal & Filhos, už citovaný, bod 60).
- 42 Takže s cieľom dosiahnuť zámer sledovaný následnou kontrolou, a to overenie hodnovernosti a správnosti osvedčenia EUR.1, musí v danom prípade osoba zodpovedná za zaplatenie cla preukázať, že predmetné osvedčenia vydané orgánmi tretích krajín sa zakladali na správnom popise skutočností.

- 43 V každom prípade je nesporné, že Európske spoločenstvo nemôže znášať škodlivé dôsledky nesprávneho konania dodávateľov a dovozcov (rozsudok Pascoal & Filhos, už citovaný, bod 59).
- 44 V druhom rade chce vnútroštátny súd vedieť, komu prislúcha dokazovať, že orgány vydávajúce osvedčenie si uvedomovali alebo si mali uvedomiť, že tovary nespĺňajú podmienky na požívanie výhody preferenčného zaobchádzania.
- 45 V tejto súvislosti postačuje konštatovať, že znášať dôkazné bremeno skutočnosti, že orgány vydávajúce osvedčenie si uvedomovali alebo si mali uvedomiť, že tovar nespĺňa podmienky na preferenčné zaobchádzanie, prislúcha osobe, ktorá sa dovoľáva výnimky uvádzanej v článku 220 ods. 2 písm. b) tretí pododsek *in fine* colného kódexu.
- 46 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné odpovedať na tretiu otázku, že označiť dôkazy potrebné na úspech svojej námietky musí ten, kto sa dovoľáva článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu v znení nariadenia č. 2700/2000. V zásade colné orgány, ktoré chcú uplatňovať predmetný článok 220 ods. 2 písm. b) tretí pododsek, úvod, s cieľom dodatočného vybratia cla, musia označiť dôkaz preukazujúci to, že vydanie nesprávnych osvedčení sa zakladá na nesprávnom popise skutočností zo strany vývozcu. Ak však v dôsledku nedbanlivosti, za ktorú zodpovedá iba dovozca, colné orgány nie sú schopné označiť potrebný dôkaz o tom, či osvedčenie EUR.1 bolo vydané na základe správneho alebo nesprávneho popisu skutočností dovozcom, musí znášať dôkazné bremeno skutočnosti, že predmetné osvedčenie vydané orgánmi tretích krajín sa zakladalo na správnom popise skutočností, osoba zodpovedná za zaplatenie cla.

O štvrtej otázke

- 47 S prihliadnutím na odpoveď danú na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na štvrtú otázku.

O trovách

- 48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnyim dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. Článok 220 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, v znení nariadenia (ES) č. 2700/2000 Európskeho parlamentu a Rady zo 16. novembra 2000, sa uplatňuje na colný dlh, ktorý vznikol, a na dodatočné vybratie, ku ktorému došlo pred nadobudnutím účinnosti predmetného nariadenia.

- 2. Pokiaľ v nadväznosti na následnú kontrolu nemôže byť pôvod tovarov uvedených v sprievodnom osvedčení EUR.1 potvrdený, takéto osvedčenie sa musí v zmysle článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu v znení nariadenia č. 2700/2000 považovať za „nesprávne osvedčenie“.**

- 3. Označiť dôkazy potrebné na úspech svojej námietky musí ten, kto sa dovoľáva článku 220 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2913/92 v znení nariadenia č. 2700/2000. V zásade colné orgány, ktoré chcú uplatňovať predmetný článok 220 ods. 2 písm. b) tretí pododsek, úvod, tohto kódexu s cieľom dodatočného vybratia cla, musia označiť dôkaz preukazujúci to, že vydanie nesprávnych osvedčení sa zakladá na nesprávnom popise skutočností zo strany vývozcu. Ak však v dôsledku nedbanlivosti, za ktorú zodpovedá iba dovozca, colné orgány nie sú schopné označiť potrebný dôkaz o tom, či sprievodné osvedčenie EUR.1 bolo vydané na základe správneho alebo nesprávneho popisu skutočností dovozcom, musí znášať dôkazné bremeno skutočností, že predmetné osvedčenie vydané orgánmi tretích krajín sa zakladalo na správnom popise skutočností, osoba zodpovedná za zaplatenie cla.**

Podpisy